

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/7/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014899081
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014899081.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia vo veci občana Slovenskej republiky O. B., odsúdeného rozsudkom Korunného súdu v Bradforde, Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zo 14. februára 2013 sp. zn. T 20127442 pre trestný čin sprisahania za účelom znásilnenia podľa § 1 (1) Trestného zákona Spojeného kráľovstva z roku 1977 prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. októbra 2014 v Bratislave odvolanie odsúdeného O. B. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22. októbra 2013 sp. zn. 8 Ntc 29/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného O. B. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 22. októbra 2013 sp. zn. 8 Ntc 29/2013 podľa § 15 ods. 1 a § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, uznal na území Slovenskej republiky rozsudok Korunného súdu v Bradforde, Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zo 14. februára 2013 sp. zn. T 20127442 v rozsahu, v ktorom sa tento rozsudok týka trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému O. B., nar. XX. X. XXXX v J., trvale bytom J., ul. B. XXXX/X, t. č. vo väznici v Spojenom kráľovstve, uznaného za vinného zo spáchania sprisahania za účelom znásilnenia podľa § 1 (1) Trestného zákona z roku 1977 a odsúdeného na trest odňatia slobody s celkovou dĺžkou 4380 dní (12 rokov) väzenia s tým, že tento rozsudok Korunného súdu v Bradforde, ktorý nadobudol právoplatnosť 27. júna 2013, sa v rozsahu, v ktorom sa týka trestu odňatia slobody, uloženého odsúdenému O. B., vykoná.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. krajský súd zaradil odsúdeného O. B. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Vina odsúdeného O. B. za uvedený trestný čin sprisahania za účelom znásilnenia spočíva v tom, že odsúdený O. B. s ďalšími osobami A. J. a A. D. v období medzi 6. februárom 2008 a 13. marcom 2008

sa spojili spolu s J. D. za účelom spáchania trestného činu znásilnenia a to tak, že trestné činy sa odohrali medzi 7. februárom a 13. marcom 2008 okolo oblasti „červených svetiel“ v Bradforde, ktorých spoločným znakom bolo, že sa na obe obrátil muž, ktorý požiadal o sexuálne služby pre seba alebo ďalšieho muža, ktorý čakal neďaleko a po dohode platby obeť si sadla do auta s týmito dvomi mužmi, ktorí ju zobrali na odľahlé miesto, kde sa objavili dvaja alebo traja ďalší muži, buď z toho istého vozidla alebo z iného auta a obeť boli potom donútené vykonať na všetkých mužoch vo vozidle rôzne sexuálne praktiky proti svojej vôli a bez súhlasu, pričom celkom išlo o päť poškodených žien a odsúdený O. B. sa zúčastnil na znásilnení v dvoch prípadoch.

Proti označenému rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal odvolanie odsúdený O. B. Z obsahu podaní odsúdeného i z jeho listu na č. 1. 114 spisového materiálu Krajského súdu v Košiciach je zrejmé, že rozsudok bol odsúdenému doručený do väznice vo Veľkej Británii a že jeho odvolanie bolo podané v zákonom predpokladanej lehote.

Podstata odvolania odsúdeného spočíva v tom, že nesúhlasí s výkonom trestu odňatia slobody v Slovenskej republike, lebo vo Veľkej Británii by mohol byť prepustený z výkonu trestu po odpykaní jeho polovice, teda po šiestich rokoch, zatiaľ čo na Slovensku by musel vykonať celý trest 12 rokov. Z obsahu jeho odvolania je zrejmé, že sa ním domáha zrušenia napadnutého rozsudku Krajského súdu v Košiciach a neuznania rozsudku Korunného súdu v Bradforde.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie i konanie, ktoré mu predchádzalo a vychádzajúc z predloženého spisového materiálu zistil, že odvolanie odsúdeného O. B. nie je dôvodné.

Napriek istej nepresnosti napadnutého rozsudku, z ktorého sa môže javiť, ako keby sa uznával len výrok o treste rozsudku Korunného súdu v Bradforde vo vzťahu k odsúdenému O. B., možno konštatovať, že krajský súd postupoval v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov vo vzťahu k uznaniu cudzieho rozhodnutia. Z rozsudku krajského súdu je zrejmé, že sa zameriava na časť rozsudku Korunného súdu v Bradforde týkajúcu sa len odsúdeného O. B., ale vo vzťahu k nemu že sa vzťahuje nielen na samotný trest, ale aj výrok o vine tohto odsúdeného, lebo z neho je zrejmé, že aký trestný čin bol uznaný za vinného, na aký trest a v akom rozsahu tento trest vykoná v Slovenskej republike.

K istej nepresnosti zo strany krajského súdu došlo, ale iba v odôvodnení rozhodnutia, pri údají do akej kategórie trestných činov bol zaradený v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. trestný čin, za ktorý bol v štáte pôvodu odsúdený O. B. Podľa osvedčenia vydaného orgánom štátu pôvodu je trestný čin odsúdeného vyznačený v okienku ako znásilnenie (sprisahanie), nie tak ako konštatuje krajský súd „účasť v zločineckej skupine“. Toto označenie malo byť smerodajné pre krajský súd. V konečnom dôsledku to však nemalo dopad na správnosť výroku o uznaní cudzieho rozhodnutia. I pri označení trestného činu v okienku znásilnenie nebolo nutné skúmať podľa § 4 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. obojstrannú trestnosť.

Bolo však treba mať na pamäti ustanovenie § 17 ods. 3 citovaného zákona, podľa ktorého ak sa rozhodnutím o trestnej sankcii uložila trestná sankcia v trvaní, ktoré nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 trvanie trestnej sankcie primerane upraví. Takto upravená dĺžka trvania trestnej sankcie nesmie byť kratšia ako najdlhšie trvanie ustanovené pre rovnaké trestné činy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Taká úprava by bola nutná, pokiaľ by v štáte pôvodu bola uložená sankcia prísnejšia, než by za rovnaký trestný čin dovoľoval právny poriadok Slovenskej republiky. O takú situáciu však nešlo.

Skutok, ktorého sa dopustil odsúdený O. B., tak ako je vymedzený v osvedčení a jeho prílohách, by bolo možné podľa právneho poriadku Slovenskej republiky posúdiť ako trestný čin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., s odkazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. Práve skutočnosti charakterizované orgánom štátu pôvodu ako sprisahanie sa za účelom znásilnenia, možno posudzovať

podľa Trestného zákona Slovenskej republiky ako trestný čin znásilnenia spáchaný závažnejším spôsobom konania, a to organizovanou skupinou.

Za takýto trestný čin by bolo možné uložiť páchateľovi v Slovenskej republike trest odňatia slobody vo výmere od sedem rokov do pätnásť rokov. Odsúdenému O. B. bol v štáte pôvodu uložený trest zapadajúci do rámca trestnej sadzby, aký by mu bolo možné uložiť aj v Slovenskej republike.

Pri ďalšom zistení aj odvolacieho súdu, že vo veci odsúdeného O. B. neexistujú žiadne dôvody odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. a/ až m/ zák. č. 549/2011 Z. z. možno konštatovať, že sú splnené podmienky na uznanie rozsudku Korunného súdu v Bradforde týkajúceho sa tohto odsúdeného a na rozhodnutie o tom, že sa týmto rozsudkom odsúdenému uložený trest odňatia slobody v Slovenskej republike vykoná.

Rozhodnutie krajského súdu o zaradení odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá zákonnému ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Pokiaľ ide o ďalšie otázky spojené s výkonom trestu, či už započítania väzby a doteraz vykonaného trestu alebo podmiennečného prepustenia, treba poukázať na § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Vo vzťahu k odvolacej námietke odsúdeného O. B. treba poznamenať, že podmienky realizácie výkonu trestu odňatia slobody nie sú rozhodujúce z hľadiska uznania cudzieho rozhodnutia, ak sú splnené ostatné podmienky na jeho uznanie podľa zákona č. 549/2011 Z. z. a nie sú dôvody na jeho odmietnutie v zmysle § 16 citovaného zákona.

Odvolacia námietka odsúdeného, že nesúhlasí s výkonom trestu v Slovenskej republike, je irelevantná. Uznanie cudzieho rozhodnutia a nariadenie výkonu trestu v Slovenskej republike zakladá výkon trestu na území Slovenskej republiky bez ohľadu na pranie odsúdeného. Krajský súd správne v tej súvislosti poukázal na článok 6 ods. 2 písm. a/ Rámcového rozhodnutia Rady Európskej únie č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008, podľa ktorého súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije, čo je aj prípad odsúdeného O. B..

Vzhľadom na vyššie uvedené považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odsúdeného O. B. za nedôvodné, a preto ho na neverejnom zasadnutí podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.